

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.669 van 5 september 2016
in de zaak A. 218.043/XIV-36.862**

In zake : Farhad ALIMİ
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Anouck Vanzeer
 kantoor houdend te 3560 Lummen
 Pastorijstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 januari 2016, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 12 november 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anouck Vanzeer, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt België binnen en dient op 19 oktober 2015 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en 16 jaar oud te zijn. Verzoeker wordt onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij doch de dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël (KU Leuven), departement Tandheelkunde, ondergaat verzoeker op 26 oktober 2015 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar.

Op 12 november 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de

hoede [van de dienst Voogdij] van Mijnheer Farhad ALIMİ [...] van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een eerste middel de schending op van “het motiveringsbeginsel. Hij verwijst naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen’ en voert aan dat uit de bestreden beslissing onvoldoende kan worden afgeleid op grond van welke redenen zij is genomen. In die beslissing wordt de conclusie van het medisch onderzoek vermeld, namelijk dat verzoeker op 26 oktober 2015 een leeftijd van 20,6 jaar zou hebben met een standaarddeviatie van twee jaar. Noch de testresultaten noch het medisch verslag zelf werden verzoeker ter kennis gebracht zodat hij ze niet kon verifiëren. Verzoeker blijft erbij dat hij op 31 oktober 1999 is geboren en hij brengt hiertoe zijn identiteitskaart en enkele schoolbewijzen bij. Bij het medisch onderzoek is geen rekening gehouden met de officiële documenten die verzoeker thans bijbrengt. Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing derhalve gebrekkig is gemotiveerd is.

Beoordeling

5. Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de bestreden beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan 18 jaar oud is.

Het is hierbij niet vereist dat de beslissing eveneens aangeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd. De formelemotiveringsplicht vereist evenmin dat de resultaten van het medisch onderzoek samen met de bestreden beslissing worden betekend. Verzoeker geeft aan dat hij de resultaten van het medisch onderzoek niet heeft ingezien. Nochtans bevinden deze zich in beginsel in het administratief dossier. Verzoeker toont niet aan dat hij er geen kennis van kon nemen.

Verzoeker geeft aan dat hij “thans” zijn identiteitskaart en enkele schoolbewijzen bijbrengt doch hij toont niet aan dat hij deze aan de dienst Voogdij heeft voorgelegd alvorens de bestreden beslissing werd genomen. Het bestuur diende er in het licht van de formelemotiveringsplicht dan ook niet naar te verwijzen.

6. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. Verzoeker werpt in een tweede middel de schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij voert aan dat dit beginsel inhoudt dat het bestuur nauwkeurig moet te werk gaan bij het vergaren van de feiten, zich op correcte feiten moet steunen en de betrokkene in kennis moet stellen van de resultaten op basis waarvan het bestuur tot zijn beslissing komt. De resultaten van het medisch onderzoek werden helemaal niet meegedeeld aan verzoeker, hij had geen inspraak wat betreft het soort onderzoek en bij gebrek aan kennis van de resultaten kon verzoeker ze niet weerleggen noch een tegenonderzoek laten uitvoeren. Tot heden heeft verzoeker nog steeds geen inzage of afschrift gekregen van het medisch verslag. Nochtans is de bestreden beslissing gesteund op dat medisch onderzoek.

Beoordeling

8. De zorgvuldigheidsplicht vereist niet dat het in de bestreden beslissing vermeld verslag van het medisch onderzoek aan verzoeker wordt meegedeeld, al dan niet samen met die beslissing. Verzoeker toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid was kennis te nemen van het medisch verslag, dat in beginsel deel uitmaakt van het administratief dossier.

9. Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

10. Verzoeker werpt in een derde middel de schending op van artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002. Verzoeker citeert deze bepaling en trekt de juistheid van het op 26 oktober 2015 uitgevoerde leeftijdsonderzoek in twijfel. Hij wijst op de discussies over leeftijdsonderzoeken en op een advies van de nationale raad van de orde van geneesheren van 20 februari 2010 waarin wordt gesteld dat een röntgenfoto geen onfeilbare methode is om iemands leeftijd te schatten. Daarenboven is geen rekening gehouden met externe omstandigheden zoals etnische, genetische en nutritionele factoren die verzoekers groei kunnen hebben beïnvloed. Ook zijn de als referentiestandaard gebruikte personen overwegend westers en blank terwijl verzoeker afkomstig is uit Irak waar afwijkende gewoontes bestaan, onder meer voor het poetsen van de tanden, hetgeen volgens verzoeker ongetwijfeld een invloed heeft op de ontwikkeling van het gebit.

Beoordeling

11. Naar luid van artikel 7, §1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van

24 december 2002 laat de dienst Voogdij, indien hij twijfel koestert omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan 18 jaar. De wet zelf heeft derhalve het medisch onderzoek ingesteld als ultiem bewijsmiddel wanneer twijfel over de leeftijd van de betrokkene bestaat.

Verzoeker wijst op kritiek op de leeftijdsonderzoeken vanuit een deel van de medische wereld. Hij beperkt zich tot algemene kritiek doch hij toont niet aan dat het medisch onderzoek te dezen ondeskundig, onbetrouwbaar of niet correct is. Zo blijkt dat de arts eventuele afwijkingen ten gevolge van genetische, etnische of andere factoren heeft opgevangen door een standaarddeviatie te hanteren. De wetgever heeft met de medische leeftijdstest overigens niet de bedoeling gehad de exacte leeftijd van de betrokkene te laten achterhalen doch enkel uitsluitel te krijgen of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Verzoeker ontkracht aldus niet dat het medisch onderzoek met de vereiste deskundigheid is gebeurd en dat de arts bij de beoordeling van de objectieve gegevens die hem voorlagen, rekening heeft gehouden met alle gegevens die in de huidige stand van de wetenschap gemeenzaam worden aanvaard. Hij toont derhalve niet aan dat de bestreden beslissing in strijd met de in het middel aangehaalde bepaling is genomen.

12. Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf september tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams